

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 października 2018 r.

Poz. 7563

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.423.2018.21 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 2 października 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XLI/413/2018 Rady Miejskiej Gminy Sęszew z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie: pozbawienia drogi kategorii drogi gminnej – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XLI/413/2018 Rady Miejskiej Gminy Sęszew z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie: pozbawienia drogi kategorii drogi gminnej (dalej zwana: „uchwałą”) została podjęta na podstawie: „art. 10 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2222 ze zmianami), po zasięgnięciu opinii Zarządu Powiatu Poznańskiego.”

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 7 września 2018 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska Gminy Sęszew pozbawiła drogę nr 330104P ul. Dojazdowa, stanowiącą działki o numerach ewidencyjnych 1584/2 i 1586/2 z obrębu Sęszew, kategorii drogi gminnej. Przy czym nie wyłączyła tej drogi z użytkowania.

Organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisu art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017r. poz. 2222 ze zm.), dalej zwanej: ustawą. Zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii, z wyjątkiem przypadku wyłączenia drogi z użytkowania, jest możliwe jedynie w sytuacji jednoczesnego zaliczenia tej drogi do nowej kategorii. Pozbawienie i zaliczenie nie może być dokonane później niż do końca trzeciego kwartału danego roku, z mocą od dnia 1 stycznia roku następnego. Przytoczony przepis art. 10 ust. 3 ustawy zawiera normę wewnątrznie spójną, wyraźną, a tym samym nie budzącą wątpliwości interpretacyjnych. Z przepisu tego wynika wprost, iż pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii, możliwe jest w sytuacji jednoczesnego zaliczenia jej do innej kategorii bądź poprzez wyłączenie jej z użytkowania.

Z treści uchwały nie wynika, aby pozbawienie kategorii drogi gminnej nastąpiło w związku z wyłączeniem tej drogi z użytkowania. Zatem wskazanie w uchwale, iż pozbawia się drogę nr 330104P kategorii drogi gminnej i wskazuje się jej status, jako drogi wewnętrznej, narusza w sposób istotny cytowany wyżej art. 10 ust. 3 ustawy. Wymieniony przepis stanowi wprost, że pozbawienie drogi jej kategorii jest możliwe jedynie w sytuacji jednoczesnego zaliczenia tej drogi do nowej kategorii z wyjątkiem przypadku wyłączenia drogi z użytkowania.

W wyroku z dnia 20 lutego 2013 r. (sygn. akt I OSK 1185/12) Naczelny Sąd Administracyjny uzasadnił, że „użycie przez ustawodawcę określenia, iż pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii jest możliwe

„jedynie w sytuacji jednoczesnego zaliczenia tej drogi do nowej kategorii” nie jest ani przypadkowe, ani pozostawione do uznania przez organ podejmujący uchwałę w tej kwestii. Ustawodawca wyraźnie, wprost to określił wprowadzając jeden wyjątek, tj. przypadek wyłączenia drogi z użytkowania. Zatem ustawodawca nie przewiduje dowolnego przekształcenia drogi o charakterze publicznym, do której obowiązkowo mają zastosowanie przepisy ustawy o drogach publicznych na drogę wewnętrzną”. Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 28 września 2006 r. (sygn. akt II SA/Ol 532/06): „w ocenie Sądu ustawodawca w sposób zamierzony połączył możliwość pozbawienia dróg kategorii drogi publicznej z równoczesnym obowiązkiem zaliczenia ich do nowej kategorii drogi, aby nie dopuścić do sytuacji, w których pomimo, że dana droga nie zmienia swej funkcji w sieci drogowej, zostaje pozbawiona przymiotu drogi publicznej, czyli takiej, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem. Zauważyć nadto należy, iż z chwilą pozbawienia drogi kategorii drogi publicznej bez jednoczesnego nadania jej innej kategorii, na zarządcy drogi przestałyby ciążyć obowiązki związane z prawidłowym jej funkcjonowaniem i utrzymaniem (art. 20 u.o.p.), które są bardziej rygorystyczne, niż w przypadku dróg wewnętrznych. Dzięki takiemu kategoriicznemu zapisowi art. 10 ust. 3 u.d.p., zarządca drogi (w tym przypadku gmina), nie może zwolnić się samowolnie z obowiązku utrzymywania drogi publicznej.”

W uzasadnieniu do uchwały wskazano na okoliczność niespełniania przez drogę Nr 330104P parametrów drogi publicznej, określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124). Przywołane rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.). W § 2 ww. rozporządzenia określono, że jego przepisy stosuje się przy projektowaniu, budowie oraz przebudowie dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń budowlanych, a także przy projektowaniu i budowie urządzeń niezwiązanych z drogami publicznymi, sytuowanych w ich pasach drogowych. Zakres stosowania tego aktu prawnego jest więc ściśle określony i odnosi się tylko do przypadków w nim wskazanych. Nie ma natomiast znaczenia prawnego w przypadku pozbawiania drogi publicznej określonej kategorii.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt I OSK 1289/08 podkreślił, że „skorzystanie z uprawnienia do zaliczenia drogi do kategorii dróg gminnych nie jest uzależnione od spełnienia przez nią warunków technicznych określonych w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 ze zm.) (...). Te przepisy są bowiem przepisami wykonawczymi do prawa budowlanego i mają zastosowanie tylko do budowy drogi publicznej.” Powyższe stanowisko podzielił także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt II SA/Gl 215/15.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann